

ÚTOČNÁ SLOVA

slova proti cizincům

v Dalimilově kronice

- „Uhřata na Čechy udeřili a s obú stranú již mnoho lidí zbili.“
- podobně o Němcích *Němčata*

také v Dalimilově kronice

řeč německého opata z fuldy k českému králi: „Bych u tebe seděl blíže, postavil bych tvój stolec níže. Jměl by (= bys) ve mně súseda zlého, neb bych z tebe učinil králíka malého.“

Slova proti neurozeným lidem

chlapi – nadávka měšťanům a sedlákům

- z Alexandreidy: „malý had najviece sipá a chlápě najviece chlípá“

pánkati = poklonkovat před pány

- Konrád Waldhauser o pánech: „spílají nebožátkóm, chudým sedlákóm, chlapi, trúpi“
- U Petra Chelčického na adresu šlechty: „těm hlavatým lidem sprostní (...) lidé jsú jako psi před očima; protož již nevidí, kterakého potupenie na ně vymysliti: oni opar sedlský, oni búr, oni srch, oni chlap (...)“

Nadávání mezi šlechtici

- v zápiscích komorních soudů: pan Bušek Milešovský pánu na Kostomlatech „z kurvy synu a zrádce nadával a paní materi jeho mrchy bezec(t)né“

- stč. slova pro zbabělce: *cketa* a věrolomníka, zrádce – *nevěrník*, zrádce, *proradný*

Nadávání mezi neurozenými

- ze stč. satirické skladby Podkoní a žák – hanlivá pojenování:
 - *přehubená partéko* (krajíc), *však ste vy (žáci) hubení žebráci, vy žáci, nebožátka, vy podkoní hubení,*
 - *horšieho bydla nenie, než vy je máte, třepačky* (hadr)
 - *vy hubené panošky mizero nevlídná všaks ty hubená satrapa*
 - *nebožtíku lichý*
- nadávání pomocí jmen zvířat neúžitkových – *výr*, *trúp* (= trubec)
- domácí zvířata v kladně hodnotících přirovnáních:
 - v Husově Postile: „*volek pracovitý, jenž zemi oře, jest kněz dobrý*“
 - V Aktech bratrských: „*člověk (...) bude jako beránek tichý a volek prostý*“
 - Dalimil: „*Prosmež svatého Václava, aby ta vepřová hlava (...) se ještě obránila.*“

Slovo pes

zrádný pse! Bodajt' opsěl (=Kéž by ses změnil v psa!), *peský*, *peskovati koho, nasazovati psí hlavu komu*, *psotiti* = chovat se zhovadile
cinocephalus – Klaret přeložit jako *psohlavec*